Sag C-70/89

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
mod
Den Italienske Republik

»Traktatbrud — udledning af cadmium«

Retsmøderapport 4817

Forslag til afgørelse fra generaladvokat C. O. Lenz, fremsat den 21. november 1990 4820

Domstolens dom af 13. december 1990 4821

Sammendrag af dom

Medlemsstater — forpligtelser — ubestridt traktatbrud
(EØF-Traktaten, art. 169)

RETSMØDERAPPORT
i sag C-70/89 *

I — Faktiske omstændigheder og relevante bestemmelser

Ved direktiv 76/464/EØF af 4. maj 1976 om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø (EFT L 129, s. 23), vedtog Rådet en liste over stoffer, der er kendetegnet ved toksicitet, persistens eller bioakkumulation. Cadmium er omfattet af denne liste. I henhold til direktivets artikel 6 skal Rådet for de pågældende stoffer vedtage grænseværdier og kvalitetsmålsætninger.

Ved Rådets direktiv 83/513/EØF af 26. september 1983 fastsattes sådanne grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for cad-

* Processprog: italiensk.

mium (EFT L 291, s. 1). Fristen for at gennemføre dette direktiv udløb den 28. september 1985.

Ved skrivelse af 28. oktober 1985 meddelte de italienske myndigheder Kommissionen, at de regler, som i henhold til direktivet skulle indføres, i Italien allerede var indeholdt i forskellige retsakter, nærmere bestemt lov nr. 319 af 10. maj 1976 om beskyttelse mod vandforurening (GURI nr. 641 af 29.5.1976), ændringslov nr. 650 af 24. december 1979 (GURI nr. 352 af 29.12.1979), Det Fælles Ministerudvalgs cirkulære af 29. december 1976 og udvalgets beslutning af 4. februar 1979 (supplemento ordinario alla GURI nr. 69 af 21.2.1977).

Da Kommissionen fandt, at disse retsakter ikke var udtryk for en behørig gennemførelse af direktiv 83/513, iværksatte den en traktatbrudsprocedure. Hverken åbningsskrivelsen af 2. september 1987 eller den begrundede udtalelse af 12. september 1988 blev besvaret.

Kommissionen besluttede herefter at anlægge nærværende sag.

II — Retsforhandlinger

Kommissionens stævning i sagen blev registreret på Domstolens Justitskontor den 7. marts 1989.

Skriftvekslingen er forløbet forskriftsmæssigt. På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

— Det statueres, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 83/513 af 26. september 1983 om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af cadmium, idet den ikke inden for den i direktivets artikel 6 fastsatte frist har truffet alle de nødvendige foranstaltninger til behørigt at gennemføre direktivet, eller idet den har undladt straks at underrette Kommissionen om sådanne foranstaltninger.

— Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Den italienske regering har ikke nedlagt nogen påstande.

III — Parternes argumenter

Kommissionen har gjort gældende, at den manglende gennemførelse af direktiv 83/513 fremgår af følgende forhold:

1) Italiensk lovgivning fastsætter ingen grænseværdier udtrykt i gram cadmium udledt pr. kilogram behandlet cadmium, selv om der i henhold til direktivets bilag I skal indføres sådanne grænseværdier.

2) Ifølge italiensk lovgivning skulle bestående industrianlæg i denne lovgivnings forstand overholde grænseværdierne senest den 1. marts 1989, selv om bestående industrianlæg i henhold til direktivets artikel 2, litra f), skulle overholde grænseværdierne senest den 23. september 1985.

3) Ifølge italiensk lovgivning måles grænseværdierne før udledningen i miljøet sker, selv om målingerne i henhold til direktivets artikel 3, stk. 2, skal foretages det sted, hvor spildevandet udledes, dvs. dér, hvor det udledes fra industri- eller rensningsanlægget.

4) Italiensk lovgivning indeholder ingen bestemmelser om kontrol med mængderne af behandlet cadmium, selv om der i henhold til direktivets bilag I, punkt 4, skal indføres en sådan kontrol.

5) Italiensk lovgivning indeholder ingen ordning med forudgående tilladelser til udledninger, selv om der i henhold til direktivets artikel 3, stk. 3 og 4, skal indføres en sådan ordning.

6) Italiensk lovgivning indeholder ingen bestemmelser om en analysemetode til bestemmelse af cadmium i spildevand, som er i overensstemmelse med dem, der er foreskrevet i direktivets artikel 3, stk. 5, og dets bilag III, punkt 1.

7) Endelig kan de regionale laboratorier, der ifølge italiensk lovgivning skal gennemføre kontrollen med udledninger, ikke udføre den overvågningsopgave, som i henhold til direktivets artikel 4 påhviler myndighederne i medlemsstaterne, idet tilladelser til udledning efter den italienske ordning gives uden videre.

Under skriftsvekslingen har *den italienske regering* meddelt, at den ikke længere bestrider, at der foreligger et traktatbrud. Den italienske regering anfører, at den har stillet forslag om, at Parlamentet giver den en bemyndigelse til at udstede bestemmelser med lovskraft, således at regeringen med henblik på at sikre en behøring gennemførelse af direktivet kan ændre de gældende love.

R. Joliet
Refererende dommer